

Nhớ Mẹ

Đio Lê Hồng Bảo 72

Còn đâu hình bóng mẹ yêu?

Tiếng chuông lạnh tím cả chiều mùa Đông!...

Sương buồn đọng giữa hư không

Tổ sâu giăng khắp mệnh mông đất trời

Con gom từng tiếng ru hời

Nhật từng vụn vỡ khóc cười ngày xưa

Quê mình hạt thóc lúa thừa

Còng lưng mẹ gánh nắng mưa dài dẫu

Nay ruộng cạn, mai đồng sâu

Mẹ băng qua hết bể dâu phận người

Cho con mà thăm môi cười

Cho con câu hát vành nôi ngọt ngào

Cho con đẹp giấc chiêm bao

Cho con ngày tháng xôn xao lớp trường

Cho con áo mới mùa Xuân

Cho con bánh mìt thơm lừng tuổi thơ
Cần đơng biết mấy cho vừa
Bao nhiêu kỷ niệm xa xưa ùa về
Mẹ là cánh vông trưà hè
Mẹ là chân ảm vớ về đềm Đông
Mẹ là biển, mẹ là sông
Mẹ là cổ tích thơm nồng ước mơ
Dạy con tiếng nói câu thừa
Lời kinh bập bẹ khi vừa rời nôi
Dạy con kinh mền Chúa Trời
Dạy con yêu hết mọi người quanh ta
Một đời mẹ sống vì tha
Hy sinh - quảng đại - thừ tha - nghĩa tình
Không hề kể trong người khính
Làng trên xóm dưới vưng bền tình thân
Dạy con biết sống ân cần
Yêu thương đùm bọc kẻ gần người xa.
Dạy con biết sống chan hoà
Yêu người như Chúa yêu ta đạt dào
Mẹ giờ tựa chốn thanh cao
Nghe thiên thần hát ca dao tình Trời
Cảm tạ ơn Chúa cao vời
Cho con có mẹ bên đời ngày xưa!

